

Quaiten Mare, que poca gent ve a veure'ns.

Pero Mare, als carrers i places n'hi ha prou de gent.

Poy joves, poy nens i nenes, gairebé solament velletes.

Mare, així vindran per la teva festa?

Beneim-los, doncs a tots els agramuntins i desitgem-los-hi Bona Festa Major!

Fill, és que la gent te feina o fa vacances.

Es que fa calor als interiors, Fill.

Pero Fill, tots els agramuntins ens estimen.

Es clar que sí, Fill meu que vindran.

Sí Fill meu, beneim-los a tots i desitgem-los-hi Bona Festa Major!

Sió

Núm. 139
Any 12
AGRAMUNT
Setembre
del 1975

El lector opina...

Sr. Director:

Li agrairia, si li sembla oportú, la publicació d'aquesta lletra en aquest butlletí d'informació local agramuntí.

El motiu d'aquesta lletra, és per poder agrair i donar les gràcies, a una sèrie de gent de la nostra vila, per la seva desinteressada i important col·laboració que van prestar per poder dur a terme les passades conferències de sexualitat que van tenir lloc al Casal Agramuntí.

Així, entre aquesta gent podem anomenar al senyor Porta, com a president del CIT; al senyor Bergués, com a president i a tota l'entitat del Casal Agramuntí, al senyor Fonoll que ens va aportar el sonido, al senyor Mayoral deixant una sèrie d'utils imprescindibles, i com no, al nostre Ajuntament que hi va ficar la part econòmica; doncs a tots ells els hi estem molt agraïts i volem dir-los-hi que és aquest el tipus de gent que la vila necessita, i recordem que no tot és pagat en diners, sinó que hi ha coses, petites coses, que ajuden a que entre tots poguem fer ruïllar la nostra comunitat agramuntina.

J. E. R.

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Presidente del Ayuntamiento

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 120 ptas.

Extranjero 150 ptas.

Número suelto 12 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

FUNERARIA J. TORNÉ

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOS DE ACERO INOXIDABLE

(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y artificiales

ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público

TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los asegurados a

EL OCASO, S. A.

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN

POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 62

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

Resumen de los Actos Oficiales de la FIESTA MAYOR

SABADO DIA 13

A las 12 horas.

Repique general de Campanas y recorrido de las calles de la población por la comparsa de

Gigantes y Cabezudos

A las 13 horas. Disparo de una GRAN TRACA, fuegos japoneses y elevación de globos en la Plaza

A las 20'40 horas. Conclusión de la

Solemne Novena

en honor de nuestra Celestial Patrona la Virgen del Socós, con el canto de los gozos y la Salve.

A las 23 horas.

Sardanas en la Plaza de la Iglesia

DOMINGO DIA 14

A las 11'30 horas.

SOLEMNE PROCESION

con asistencia de la Ilustre Corporación Municipal y demás Autoridades y Jerarquías locales, acompañando a la venerada imagen de nuestra Celestial Patrona por las principales calles de la Villa, realizando el siguiente recorrido: Plaza de la Iglesia, calles Hermandad y Circunvalación, San Juan, Sió, Vilabella, Avda. M. Jolonch; Guimerá, Estudios Nuevos, Plaza Generalísimo y Plaza de la Iglesia.

A las 12 horas.

SOLEMNE OFICIO

en la Iglesia Parroquial, cantado por "LA CORAL D'AVUI", bajo la dirección de D. Ramón Casals.

Finalizará con un devoto Besamanos a la Celestial Patrona y Abogada.

A las 13'30 horas.

Audición de Sardanas

A las 16 horas.

Competición de Tiro al Plato

A las 19 horas.

Gran Baile Popular

A las 23,30 horas.

Lucido Baile de Noche

LUNES DIA 15

A las 12 horas.

Solemne Misa de Requiem

En sufragio de los difuntos de la Parroquia y de manera particular por los vecinos fallecidos durante el año.

A las 19 horas. En la Plaza Generalísimo,

Gran Baile Popular

A las 23'30 en la Plaza Generalísimo

Lucida Sesión de Baile

MARTES DIA 16

A las 10 horas.

Festival de Cucanyes

A las 15 horas. En el Campo de Tiro "Bassa Bona"

Competición de Tiro al Plato

A las 19 horas. En la Plaza Generalísimo,

Gran Baile Familiar

Avui és obligat parlar de la Festa Major, si bé ja no és tan fàcil trobar una faceta inèdita, que no hagi estat tocada cinquanta vegades. Actualment també és moda dir que les festes majors van a menys i resulta molt bonic deixar fluir la nostàlgia i posar de relleu les causes de la decadència. Però, parlant amb franquesa, a mi tot això no m'acaba de convèncer, més aviat penso que la Festa Major, en la seva accepció més elemental i popular: fer festa no està tan malament com diuen, el que està en crisi i difícilment se n'alcegarà, és un determinat i tradicional concepte de la mateixa.

Perquè, ¿què és la Festa Major? O millor dit: ¿Què entén cada u de nosaltres per Festa Major? Si es fes una enquesta segurament només hi hauria unanimitat en afirmar que es tracta d'uns dies, a mig setembre, que la gent deixa de treballar. En quant a la manera de celebrar-la les opinions ja serien diferents.

El motiu originari de la nostra Festa Major és fer homenatge a la Patrona de la Vila, la Verge del Socós. I no cal tenir massa perspicàcia per adonar-se que des de fa bastants anys el fet religiós ocupa un lloc molt secundari en les nostres celebracions, encara que al programa posin l'anunci de l'Ofici i de la Processó amb unes lletres ben grosses. Pràcticament i per la majoria, el que compta de la Festa Major són la bona taula i l'abundància de diversions, o si voleu que ho digui d'una altra manera, el disfrutar i el passar-la bé. Sí, també per més de quatre és un al·licient de les festes l'ocasió de reunir-se amb els familiars dispersos, la qual cosa és també una altra mena, ben digna, de disfrutar.

I com que això de disfrutar i passar-la bé és una cosa molt relativa, haurem de convindre que, a la seva manera, també celebren la Festa Major els que aixequen el vol i deixen els carrers i els locals de la vila amb espai suficient perquè poguem estar amples els agramuntins que, amb més bona fe o amb menys possibilitats econòmiques, aguantem ferm al peu del canó.

La Festa Major d'Agramunt deixarà de ser-ho el dia que els veïns no s'en recordin tan sols, com ha passat amb les fires. Si el dilluns i el dimarts la gent se n'anés a treballar tranquil·lament i els espectacles haguessin de plègar per falta de clientela, aleshores sí que podríem parlar de fracàs. Mentrestant solament poden dir que està en crisi la forma tradicional de celebrar-la, substituïda per una altra més moderna —o més equívoca— que deixa de banda els ingredients clàssics de tota festa major: esperit religiós, convivència familiar i diversions d'un marcat caràcter social en l'àmbit de la pròpia localitat.

ISET

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES
TAPICERIA RECASENS
Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

VACANCES

Cada any són més els agramuntins que gaudeixen del dret de les vacances i com que encara són pocs els que poden permetre's el luxe d'anar a passar-les a fora, durant tot l'estiu els carrers i cafès de la Vila han tingut un cert aire de semi festa al que si ha ajuntat els tres ponts del 18 de juliol, Sant Jaume i la Mare de Déu.

ACCIDENTS

Afortunadament ja fa alguns mesos que aquesta secció de Sió es veu orfe de notícies sobre accidents mortals. Aquest mes, però, hem de remarcar una sèrie de petits accidents que si no han tingut fatals conseqüències, ha estat per pur miracle.

La imprudència i temeritat de la quixalla que aquests mesos d'estiu omplen els carrers de la Vila, els fan víctimes propiciatòries per aquesta mena d'accidents. Sense oblidar tampoc les repetides alteracions al codig de la circulació dels vehicles de la Vila i passavolants.

FALTA RESPECTE

Malauradament cada dia s'està comprovant que l'educació cívica dels nostres infants deixa molt que desitjar. Les fonts, els jardins i els passejos en son proveïts a l'abast de tothom. Pares i educadors, en la mateixa mida, tenen molta feina a fer. No n'hi ha prou amb ensenyar, s'ha d'educar.

NOVA VIA

L'Ajuntament i la Germandat, en col·laboració, han arranjat i eixamplat fins a 8 metres el camí vell de Tàrrega en el tros que va des de l'Institut fins al seu encreuament amb la carretera. Amb el temps creiem que aquest camí pot ser una nova entrada a la Vila que descongosti les actuals ja que d'aquí uns anys es de preveure que seran insuficients.

COL·LABORACIÓ

A partir del curs 1975-76, que per a ells ja ha començat, la Coral d'Avui es reuneix i assaja en les dependències del Casal Agramuntí. Esperem que aquesta més íntima col·laboració entre les dues entitats agramuntines serveixi per ajudar-les en la tasca que cada una d'elles ha de dur a terme.

ELS PREUS I LES CONSEQUÈNCIES

Tots estem acostumat als ràpids augments dels preus en quasi tots els articles, i més des d'un temps ençà. Ultimament però aquesta puja ha estat més que espectacular en alguns articles dels que anomenem de primera necessitat. Per aquest motiu ha augmentat el nombre d'agramuntins que es desplacen fora Vila per adquirir alguns d'aquests productes que hem de suposar els troben a bastant més bon preu.

TRANQUIL·LITAT

Aquest estiu, els agramuntins hem pogut disfrutar d'una mica més de tranquil·litat, ja que les autoritats han posat mà al problema de les motos que fins ara havien fet servir impunement les voravies, carrers, places i passejos de la Vila com a circuit permanent per la pràctica del moto-cross.

INCENDI

El dia 25 es declarà un incendi en la fusteria d'en Lluís Esteve. Degut a la petita magnitud del foc i a la prompta ajuda dels veïns i bombers fou ràpidament sufocat. Les pèrdues materials no foren de consideració.

QUESTIÓ A DEBAT

De les qüestions tractades en el Ple de l'Ajuntament del dia 28 d'agost hem de destacar la que fa referència al Pla de Guarderies Infantils de la Diputació.

Dentre una sèrie de dades, l'Organisme Provincial demanava a l'Ajuntament d'Agramunt si estaria disposat a cedir el terreny per a bastir-hi l'edifici de la guarderia i a córrer amb les despeses de personal i manteniment. A priori la idea, als consellers els semblà bona —la idea de que Agramunt comptés amb una guarderia— però alguns ferén ressaltar que les despeses que ocasionaria el seu funcionament podrien ser necessàries per a cubrir altres necessitats que la Vila té plantejades. Es quedà en què s'estudiaria la qüestió i se'n parlaria en una altra ocasió.

La necessitat d'una guarderia és òbvia en una època en que la dona s'incorpora, de grat o per força, més aviat per força, al treball fora de casa, si es medita sobre els problemes que per a moltes llars treballadores suposen els infants en edat preescolar i que més d'un 10% de la població d'Agramunt té menys de 4 anys.

Salón
Riart

BELLEZA Y ESTETICA
PARA LA MUJER

- MAQUILLAJES
- Depilación a la Cera
- MANICURA

Guimerá, 14 Agramunt

La Creu Roja al Moto-Cros

Amb motiu del Campionat Mundial de Moto-cross, celebrat a la veïna població de Montgai el passat dia 17 d'agost, la Brigada Local de la Creu Roja feu acte de presència per a controlar la cursa en el seu aspecte humanitari i social, cosa que realitzà amb eficàcia i pundonor. Cal senyalar que la Brigada va assistir a 5 corredors internacionals, 3 de categoria junior, així com també a 10 espectadors.

Avui podem dir que aquesta institució honra a la Vila, ja que veient la seva llavor i treball sacrificat i del tot desinteressat ens dóna a conèixer d'aprop la seva missió fonamental que arreu del món la Creu Roja s'imposa o sia l'ajuda al pròxim sense esperar compensació.

Sens dubte que la creació de l'Assemblea Local, fou un encert, car l'interès demostrat per la nostra joventut, des del primer moment ha posat en evidència que la continuïtat està assegurada, cosa que ens omple de joia.

Naturalment la mostra de que aquesta institució tingués cabuda envers nosaltres es posà de manifest en aquell curset per a formació de socorristes ja que la concurrència, molt nombrosa, era d'esperar que fructifiqués, cosa que així ha estat possible amb la creació d'una Brigada formalment constituïda que cada dia que passa adquireix nova experiència perfeccionant-se més i més, posant en pràctica tota l'ensenyança rebuda en el mateix.

També des de la seva creació la gran activitat desplegada ha estat admirable, des de serveis de carreteres tots els festius, fins a qualsevol emergència dins la població i altres aspectes humanitaris que són exemples clars de lo que és el missatge de Creu Roja.

Finalment sols cal dir, que tots hem d'estar identificats amb la Creu Roja Local, perquè la seva labor no defalleixi, donant-li tota classe de facilitats i així el seu treball, serà sacrificat, però agradable i senzill.

Jaume CUNAT MATA

Vacances

Tots em pogut constatar que les vacances d'uns anys ençà s'han convertit en un fet i ja tothom troba natural que la gent es traslladi per uns dies a llocs d'estiu, muntanya o platja, per assolir unes jornades de descans.

No molts anys endarrera, almenys pel que fa referència a la nostra Vila, era un tant per cent molt reduït de famílies que podien o volien assaborir uns dies de descans fora Vila. Sigui perquè és una necessitat que ens hem creat de nou o perquè el nivell de vida ha pujat, avui en dia és una gran majoria

de gent que fan turisme juntament amb vacances.

I tot escrivint això em ve al pensament la idea de que aquest podria ésser un dels motius que durant els dies de Festa Major no velem tantes cares forasteres passant aquests dies a casa dels parents i en canvi durant tot l'estiu anem veient famílies que venen a passar una part de les vacances, o totes, a la Vila.

No hi ha dubte que les vacances són, una veritable conquesta de l'actual societat i segons s'ha dit són el fenomen més important, no solament econòmic sinó biològic que s'ha produït al nostre temps, fet que podem constatar sense moure'ns de casa, botigues del mateix ram que han organitzat torns de vacances, d'altres que tanquen pel seu compte i moltes famílies que tenen els seus apartaments i torretes a la costa o a la muntanya.

I crec també que uns dies de vacances han d'ésser beneficiosos a tot aquell que les disfruta, doncs el que durant unes setmanes es pugui sortir de la monotonia diària del treball i es dediqui a descansar o a d'altres activitats diferents de les acostumades ha de representar una desintoxicació física i mental de la persona, i potser podria afegir que aquest dies de descans no són un luxe sino una necessitat que comporta la vida agitada que avui es viu.

TEIXIDOR

Educant el sexe

A Agramunt i durant tres dies es parlà d'un tema que fins ara i àdhuc ara és tabú en la nostra societat: el sexe. Bé, ens referim a parlar-ne d'una manera científica i seriosa, de l'altra manera massa que se'n parla. Disortadament la ignorància sobre un tema que indubtablement és important per a tot ser humà ha estat i és causa per a moltíssimes persones d'un cúmul de problemes i greus conseqüències que s'haurien pogut evitar si n'haguessin tingut l'adequada informació.

Les conferències que es donaren al Casal foren un pas més vers a aquesta educació que tan necessària creiem per a tot individu.

La conferència del dia 2 que desenrotllà el ginecòleg Dr. Iglesias Cortit, portava com a títol: La reproducció. El

conferenciant explicà, ajudat per nombroses diapositives, el mecanisme dels òrgans sexuals i el seu funcionament vers la reproducció, així com els avantatges i inconvenients de tots i cada un dels mètodes anticonceptius.

La segona conferència-col·loqui corregué a càrrec de la Dra. Otero i Camprubí, sicòleg clínic, que parlà de la resposta sexual humana i les disfuncions sexuals de la dona. La disertació de la Dra. obrí un camp desconegut per a la immensa majoria. Les dades i conclusions, que basades en les experiències personals en el consultori i hospital i en els estudis realitzats ens feren veure fins a quin punt arriba el desconeixement de la societat sobre aquest tema.

El siquiatra Dr. Farré i Martí fou l'encarregat de parlar sobre les disfuncions sexuals masculines i variants de la conducta sexual.

Els tres temes principals de la conferència foren: la impotència, la ejaculació precoç i la homosexualitat. La importància d'aquesta queda palesa en senyalar que un 50% de la població masculina de quasi tots els països d'Europa Occidental sofreix, en un grau més o menys elevat, d'impotència i que en el nostre país els homosexuals són perseguits per una llei anomenada de «Peligrosidad Social». Això en una societat que es vanaglòria de tenir una civilització avançada, és greu, molt greu.

Cal remarcar per últim que el públic estava format quasi tot per joves de 16 a 24 anys i que el 80% d'aquest eren noies.

J. B. P.

Para buen servicio

**Funeraria
(Casa Romá)**

Rapidez... Economía...

Servicio Oficial único de
EL OCASO, S. A.

Merced, 19 Teléf. 390309
AGRAMUNT

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca - Snack-Bar

Restaurante

Teléfonos 390202 y 390802

Sección Engrase y Lubrificantes

got
per Josep Ferrer

VISCA la FESTA, la NOSTRA FESTA MAJOR!

*Als meus pares, el Miquel i la Teresina
de cal «Basora del Pou»*

Que diu la Mare,
Mare de Déu del Socós?
Bona Festa Major!
I el Fill que diu?
Jesús diu:
Bona Festa Major!
Ambdós ens diuen:
BONA FESTA MAJOR!!!
Jo, tu, aquell...
¿què diem?
Bona Festa Major!!!
I diem tots els d'ací,
diem a tots els forasters:
¡Benvinguts, amics i parents,
benvinguts sigueu!
a Agramunt vostre poble.
Vostra Casa,
la de tots.
I tots ens diem,
ells i nosaltres,
joves i vells,
grans i petits,
familiars i amics,
d'ací i d'allà,
de totes llengües,
raçes i ideologies,
fins religions,
i també -perquè no-
els que es diuen ateus...
... tots amb tots ens diem:
VISCA LA FESTA!!!
-la nostra i la vostra,
la de tothom-
FESTA MAJOR!!!!
La de la Verge,
de nostra Verge,
LA VERGE DEL SOCÓS

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Casès

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda
Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

LA POR

LA GENT TE POR; jo tinc por, molts tenim por, dins de tot n'hi ha que no tenen por, però a fi de tot, què és la por? Es crea la por? Es real el fet de la por o és simplement un dir?

Al primer interrogant, es pot respondre de diferents maneres, però el que jo entenc per por, és un estat de psicosis, de temor a que quan puguis fer alguna cosa hi puguin haver represàlies, vinguin d'on vinguin, doncs, clar és que així ja veiem en part contestat el segon interrogant, és a dir, si la por és creada, així sabem veritablement que la por és pot crear, ara, el com i el qui la crea pot ser de moltes maneres per causes molt diverses i dirigida a persones molt diferents, però el que és clar és que un dels mitjans pr crear la por és a través de les represàlies i el terror.

A l'últim interrogant de si es un fenomen real o bé un dir, l'existència de la por, amb els mitjants citats, crec que és una qüestió que tothom es pot respondre a sí mateix, i sinó sols cal donar un cop d'ull pels diaris i revistes que parlen del nostre felix entorn.

El que sí podríem dir és que la por està relacionada amb la cultura fent una proporció inversa, és a dir, a més cultura menys por, o bé el que és el mateix, a menys cultura més por, lo qual ens porta a deduir, que un dels factors per mantindre la por és anular la cultura, i com que l'experiència no enganya, aquest és i serà un fet que es dona moltes vegades i en molts llocs.

Pepbur

Si compareu,
elegireu
Viladós

Chocolata **Viladós**

FIBAL

Sastreria y Confecciones para Caballero y Niño

Plaza del Pozo, 14

Teléfono 39 07 36

AGRAMUNT

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

AGRAMUNT diu sí

L'opinió dels Professors

La recent disposició ministerial sobre l'ensenyament del català a l'escola, malgrat el seu caràcter experimental i voluntari, té una transcendència que no podem desconèixer. «Sí», conscient de la seva missió informativa, ha tractat el tema des de les dues vessants interessades: els pares i els mestres. A tal fi s'ha realitzat una enquesta entre els pares agramuntins i s'han formulat unes preguntes als responsables dels Centres d'ensenyament de la vila. El lector pot llegir els resultats en aquestes planes.

PREGUNTES FORMULADES:

- 1.º Què pensa vostè de la normativa legal sobre el Català a l'escola?
- 2.º Al Centre escolar que vostè dirigeix com pensa dur a terme aquestes normatives durant el curs vinent?

RESPUESTAS:

1.º La considero bastante equilibrada. Al introducir el idioma catalán en las escuelas, el Ministerio ha procurado satisfacer unos legítimos deseos sin comprometer el Programa de Estudios.

2.º Desde que apareció la Ley, nuestro propósito fue incorporarlo al Plan de Estudios del Centro y de ello se trató en la última Asamblea de la Asociación de Padres de Alumnos de fin de curso.

En principio, pensamos dar unas tres horas de clase semanales, fuera del horario común, con lo que seguirán la enseñanza del catalán los que lo deseen y el Programa normal de clases no quedará recortado.

I. VILLEGAS

**Director del Colegio de E. G. B.
«Nuestra Señora del Socós»**

1.º Para dar una contestación a esta pregunta, realizaré primero un estudio detallado de esta normativa legal.

Haciendo una lectura detallada y concisa de la Ley General de Educación, se distinguen algunos párrafos que hacen referencia al tema motivo de esta pregunta.

En el Título Preliminar, y que sirve de principio regulador que inspira la ley, se dice que: «Son fines de la educación en todos los niveles y modalidades... 3.º) La incorporación de las peculiaridades regionales que enriquecen la unidad y el patrimonio cultural de España». ¿Cuáles son estas peculiaridades?, desde luego, muy diversas, pero sin duda alguna el idioma sea la más importante.

En otro párrafo de la misma ley, se puede leer: «La educación Preescolar comprende juegos, actividades del lenguaje, incluso, en su caso, de la lengua nativa». Por tanto, el profesor en este nivel de enseñanza, no sólo puede enseñar el catalán, sino que debe enseñarlo, ya que es la lengua nativa.

Continuando la lectura de la L.G.E., en su artículo 17 refiriéndose a la etapa de E.G.B., dice: «Las áreas de actividades educativas de este nivel comprenden: El dominio del lenguaje mediante el estudio de la lengua nacional, el aprendizaje de una lengua extranjera y el cultivo, en su caso, de

la lengua nativa». Según mi opinión, la palabra «cultivo» con la que se refiere a la lengua nativa (catalán en nuestro caso), es mucho más profunda y de más significado que la palabra «dominio» que utiliza para la lengua nacional (español).

De todo lo expuesto, se deduce, que de la forma en que la L.G.E. trata a las lenguas nativas, es muy favorable para que éstas puedan entrar en los centros de enseñanza. Sin embargo, se puede afirmar, que en los centros de enseñanza de la región catalana, se ha hecho poca cosa en este aspecto, salvo en algunas honrosas excepciones, en las que se han planteado de forma seria y serena el problema.

2.º La L.G.E., que favorece el estudio de las lenguas nativas en las etapas de Educación Preescolar y en la E.G.B., en cambio en la normativa del Bachillerato no se admite explícitamente el estudio de esta materia.

A pesar de esta circunstancia desfavorable, el Instituto de Agramunt; y pienso reflejar con ésto el pensamiento de mis compañeros del claustro de profesores; continuará en su labor de estudio y de divulgación de la cultura catalana, al mismo tiempo que intentará despertar inquietudes en los alumnos para el estudio de los fenómenos culturales de nuestra tierra.

El Instituto está dispuesto a colaborar con toda clase de sociedades culturales y recreativas de Agramunt para intentar paliar las deficiencias que las normativas legales tienen en este campo, ofreciendo sus medios (material) y su experiencia en materia de enseñanza.

Sr. Josep M.º Font Bartolí
Director en funcions de l'Institut

1.º L'ensenyança del català a l'escola és una conseqüència lògica de les característiques idiomàtiques, històriques i culturals de la nostra regió.

La literatura catalana ha tingut transcendència universal; algunes de les seves obres han estat traduïdes a moltes llengües, i es convenient que els nens l'aprenquin bé de petits que és quan els idiomes s'aprenen millor.

2.º Les normes corresponents a l'ensenyament d'aquesta nova rama de l'àrea filològica han de dictarles l'Inspecció Tècnica o la Delegació Provincial del Ministeri d'Educació i Ciència.

Qui les impartirà serà un professor nadiu especialitzat o qui hagi aprovat els curssets corresponents, que ja començaren a finals del curs passat, i en els que pren part un destacat professor d'aquest Col·legi Nacional.

Sr. Emili Curià Cortés
Director de les Escoles Nacionals

al Català a l'Escola

El que voldrien els Pares

El fer enquestes és una forma d'entrar en contacte amb la gent, en un moment donat i sense estar esperant-ho, la qual cosa porta com a resultat diferents formes de reacció.

El resultat ha estat positiu ja que la majoria de la gent va respondre l'enquesta però és clar que també hi han hagut algunes excepcions molt esporàdiques, com per exemple hi va haver qui ens contestà: «Y a vosotros ¿qué os importa lo que yo pienso?». D'altres, sense dir-ho, amb la cara que posaven ja en teníem prou i va haver-hi qui s'ho va prendre malament, ja que semblava que li feríem els sentiments, cosa, i que quedí clar, que no es pretenia atacar ni ferir els sentiments de ningú, ja que la intenció de l'enquesta era únicament la de fer un sondeig de l'opinió dels pares agramuntins, tasca que s'ha portat a terme entre gent de tota classe i diferents oficis.

L'enquesta a respondre era la següent:

- 1.º Els pares són:
  - catalans
  - castellans(Nota .....
- 2.º Els agradaria que el seu fill, conegués la llengua catalana dins l'escola:
  - sí
  - no
- 3.º
  - en hores de classe
  - en hores fora classe
- 4.º Què li sembla millor?
  - El català a l'escola (com assignatura d'idioma)
  - L'escola en català (tot en català)
- 5.º Quants fills van a l'escola?
- 6.º Ocupació professional dels pares?

Els resultats obtinguts han estat els següents:

- 1.º Catalans: 76%
Castellans: 22%
No contestades: 2%
- 2.º Catalans (76%):
  - sí (100%)
  - no (0%)Castellans (22%)
  - sí (90%)
  - no (10%)
- 3.º Catalans (76%):
  - A classe (90%)
  - Fora classe (8%)
  - No responen (2%)

Castellans (22%):

- A classe (75%)
- Fora classe (17%)
- No responen (8%)

4.º Catalans (76%):

- Català a l'escola (35%)
- L'escola en català (47%)
- L'escola en català i castellà (15%) 62%
- No responen (3%)

Castellans (22%):

- Català a l'escola (84%)
- L'escola en català (8%)
- L'escola en català i castellà (—)
- No responen (8%)

5.º Classificació de famílies enquestades segons el nombre de fills:

n.º fills	n.º famílies
0	2
1	23
2	18
3	5
4	3
5	1
7	1

En total:

- Famílies enquestades: 53
- Nens representats: 99

6.º Ocupació professional dels pares:

- comerç: 11%
- empleats: 25%
- empresaris: 14%
- industrials: 4%
- transportistes: 10%
- Agricultors: 24%
- administratius: 12%

LA ROSER I EL TABAC

«Açò és cosa acostumada; que la natura femenil frèvol e variable, elegeix lo més inútil consell, si molt hi pensa, en la major necessitat». Joanot Martorell (S. XV).

En acabar d'esmorzar, en Marçal, encengué un gros cigar tal com tenia per costum de fer cada dia, i posant-se mig saquet de guix al coll agafà el cabasset de les eines i s'en-caminà vers ca l'Arnau. L'amic Joan li havia dit que tenia unes quantes esquerdes a l'enguixat dels sostres i envans del pis i al atansar-se la Festa Major la seva dona el volia pintar, van acordar, per tant, que el dimarts al matí en Marçal aniria a tapar-les.

En Joan acabà també d'esmorzar i se n'anà cap el treball que tenia a la fàbrica de pinsos, tot dient a la Roser que en sortint del treball se n'aniria al metge a fer-se l'acostumada però esparsada visita. Fela tot just cinc minuts que en Joan havia eixit de casa, quan en Marçal premia el botó del timbre.

La Roser va córrer a obrir la porta i es trobà, tal com ja li havia dit en Joan, amb en Marçal carregat amb el guix i el cabasset tot fumant un havà el qual semblava assaborir amb molt de gust, el va rebre amb un obert i franc somriure i des-seguida li agafà el cabasset de la mà per alleugerir-li el pes.

—Bon dia Marçal, ...seu i fes una copeta home!, li va dir la Roser.

—No cal, no!

—Sí home sí, creume a mi i fes una copeta.

En Marçal segué tot prenent la copeta alhora que la Roser seia al seu costat, a ell li va semblar que molt aprop, i tenia la sensació de que se'l volia menjar amb els ulls tot desfent-se en atencions.

—Mira quin munt de roba tinc per a cosir i planxar! ahir vaig rentar i avui planxa i agulla, tinc de sortir a comprar... es dir feina rall!

—Per a mi no et preocupis Roser, jo ja aniré fent.

Però la Roser no va cosir, no va planxar ni va sortir a comprar res, sinó que es posava prop d'en Marçal i el seguia per tot el pis com un gosset. Quan el paleta va acabar de fumar-se el primer cigar i anava a fer acció d'encendre'n un altre, la dona d'en Joan se li avançà desseguida oferint-li un llumí encès junt amb el més simpàtic dels somriures i fins i tot la veié una mica enrogida. A en Marçal va començar a bullir-li el cap, no sabia pas quin paper fer, la Roser continuava fent quasi tots els passos que feia ell; la mirava de cua d'ull a l'ensame que pensava «està força bé la Roser, eh!»... «sembla que s'interessa per mi, d'una manera desacostumada, diria jo»... «i si Cupido n'hagués fet una de les seves?... ara que la veritat, jo mes aviat soc grasset i baixonet, en canvi ella és ben llistada... i d'en Joan no en diguem res!»... «ara que no se sap mai!»... «Oh i tanta feina com havia dit que tenia!» A en Marçal tan li feia treballar com fer feina, però en fi no ho veia clar.

En acabar de tapar les esquerdes recollí les eines tot fumant, la Roser l'acompanyà cap a la porta i tot just era fora quan ella la va tancar amb tal revolada que el retruc que va fer va espantar al pobre Marçal alhora que li marxaven totes les cabories i fums que s'havia posat al cap.

La Roser repenjada d'esquena a la porta, olorà amb avidesa l'aroma del fum del tabac i tot seguit va començar a fer desfilar per la seva memòria quasi un any sencer; perquè en Joan ja feia prop d'un any que no fumava, després de la Festa Major de l'any passat agafà un bon refredat, es trobava molt eplocat, carregat del pit, una mica d'ofec, tos, que si la grip, que si bronquitis, tot plegat se n'anà a veure el metge; unes càpsules i pastilles per part del llicenciat, i la promesa d'en Joan de no fumar, el van deixar com a nou.

Ara la Roser recordava amb delit aquells dies d'hivern en els quals Joan fumava els seus cigars que a ella li agradava tant d'encendre'ls-hi tan bon punt veia que se'ls posava als llavis, els fumava acabat d'esmorzar i li deixava olor per tot

el pis i quan tornava de comprar només a l'obrir la porta aquella sentor si que era un segell ben personal, era el tot que donava caliu a la casa, ¿qui no ha sentit l'embriaguesa que dóna l'aroma del fum del tabac, a l'hivern, infontent calor i benestar al fred impersonal del pis?

Al vespre, quan arribava en Joan, sempre tenia el cigar als llavis i acabat de sopar n'encenia un altre. Que bé que coneixia, a la nit, les besades d'ell?, ara en canvi semblava que era un altre qui la besava, això no eren besades ni eren res, no tenien sabor.

Prou que alguna vegada havia intentat d'encendre un cigar dels d'en Joan, però desseguida se li posava aquella picoreta al coll amb les consegüents estosessegades, i aquell mal gust de boca... Mare de Déu!, decididament fumar no era pas per a ella, preferia amb escreix l'oloreta del fum del tabac, com aquelles persones que prefereixen l'aroma del cafè acabat de moldre o bé sortint de la cafetera, que no pas beure'n una bona tassa.

Per la Festa Major, quin goig sentia quan en Joan encenia un gros havà tot entrant a l'envelat?, i quina patxoca que feia el seu home ben mudat, amb el cigar als dits, una vegada assegut a la llotja que cada any hi tenien comprada, ara que s'atansava al festa, com ho enyorava? El fum dels cigars d'en Marçal van aconseguir que tot el matí, la Roser, es posés a recordar els dies passats en els quals en Joan fumava, els enyorava i els veia lluny perquè l'altre dia li deia:

—N'estic ben content d'haver deixat el tabac, realment és un vici ben bèstia. No ho trobes?

El record d'aquestes paraules la feren posar de més mal humor, «esperem-nos a oferir que la missa és llarga» pensà.

Era tard, la Roser havia fet escalfar el dinar per segona vegada i ara s'havia refredat novament; en Joan arribava.

—Si que fas tard noi! Li va dir.

—I tant, estava ple de gent, encara no sé com n'he sortit tan aviat.

—Ja he tingut de fer escalfar el dinar tres vegades! Sempre em fas anar a la desgavellada!

I què t'ha dit el metge?

—Que molt bé però que no haig de fer abusos ni tampoc fumar.

En Joan va mirar a la cara de la seva dona i en lloc d'alegria hi va veure aquells foscos bromalls que anuncien la tormenta d'estiu, va mirar-la als ulls i hi endevinà aquell llampegueig que evidència la proximitat del xàfec. «És clar, —va pensar— tan posa i treu el dinar del foc, deu estar que crema».

I la tormenta esclatà:

—Doncs mira noi, o bé et poses ben bo i per la Festa Major encens un gros cigar que perfumi tota la casa, i un altre quan anem a l'envelat, sense oblidar-te del de la nit, o bé jo no responc del que pugui passar. M'entens? Així és que ja ho saps eh!

—Eh! ...Què?

En Joan, esverat, obrí uns ulls com a dues taronges.

Pere MORA GIRIBET

Tramitacions,
Automòviles,
Pasaportes y
Expedientes
en genera

Zapateria, 1

Gestoría
FEIXA
AGRAMUNT

La transformació de la Colometa Mirambel·li

UN COMTE DE GUILLEM VILADOT

L'Antoni Santapau quedà orfe quan encara es xupava el dit. El seu pare morí d'accident del treball i la seva mare d'un tumor molt lleig. L'Antoni Santapau, amb dues germanes seves, passà un quant temps vivint d'almoïna, fins que un dia el batlle decidí enviar-los a tots tres a Casa de Caritat. Allà van poder assaclar la gana i la son, i bona cosa el saber. Edgar Faure diu que tota institució és, per naturalesa, estabilitzadora. Potser intuïnt aquesta veritat, l'Antoni Santapau s'evadi. Tania quinze anys.

Durant un temps, el noi anà d'un cantó a l'altre del país, encara que ningú no sap res d'aquest període de la seva vida. La seva història, heròica i vulgar com la història de qualsevol home —tot depèn de l'estil amb que s'expliqui— comença amb la seva estada a Amèrica, l'Amèrica llatina, s'entén, que és la que més bé digereixen els hispànics.

Allà va ser capatàs d'explotacions agropecuàries, agent d'informació al servei dels lanquís, comerciant d'espècies, redactor de periòdics, exportador de carn i de fusta, administrador d'una casa de barrets, gerent d'una casa de joc..., etc. A l'edat de trenta anys es casà, a Buenos Aires, amb una noia d'ascendència italiana, de família benestant. Aleshores, l'Antoni Santapau, s'havia tornat exquisidament agnòstic respecte les coses de la vida, i extraordinàriament hàbil en les coses de l'amor.

De la seva dona va tenir cinc fills, que moriren tots de diarrea. Aquest fet tan luctuós, replit fins a cinc vegades, no fou obstacle pel seu amor, sinó que aquest continuà creixent fins que l'Antoni Santapau arribà a adorar la seva muller d'una manera més aviat irracional, pròpia d'un ciutadà del segle XII, que és quan diuen que es va inventar l'amor, o com si hagués reculat a una adolescència enamoradissa de qualsevol dona amb natgeres pendulars. Fet un Werther o un Roñeu, des d'aquella cruïlla sentimental, en lloc de fer-li fills, a la seva dona li fela regals. Eren uns obsequis de gran luxe: porcelanes de Xina, espases de Toledo, talles del Pirineu Català... Per raó d'un viatge de plaer al Canadà, l'Antoni Santapau s'anomenà Santpó.

En tornar d'aquest viatge, la seva dona començà a donar senyals de vida poc salubre: els seus colors minvaren ràpidament i la seva palidesa aconseguí un grau moridor. Sense tenir ni mica ni molla de febre, i sense cap mena de picor o de flux o d'angoixa, expirà com una flor. O com una Desdémona, o com una Beatriu, o com una Margarida Gautier, o com una Manon, o com una Anna Karenina... D'amor.

Però com que no se sap mai per on bufa l'amor, l'Antoni Santpó no va permetre que enterressin la seva muller en aquelles terres, sinó que manà que l'incineressin. Va ser una cerimònia molt ràpida i assèptica. Un cop li lluraren les cendres, les guardà en una capsa

de sàndal, ficades delicadament dins una bosseta de seda verda en la què hi havia fet brodar el nom de l'estimada. Aquesta capsa de sàndal la col·locà al cim d'una mena d'altaret que bastí en el dormidor. De nit, l'Antoni Santpó, com un monjo que practiqués el za-zen, s'acumulava davant les cendres i resava.

L'Antoni Santpó creïa en la vida i en la mort, en la bona taula i en el bon llit. Però es trobava molt sol per a poder disfrutar de res. I es passava els dies pregant; més que pregar deïa paraules i paraules, com si a cop de repetir-les, cada una d'elles tingués un nou cos i un horitzó rellevant.

Quan l'Antoni Santpó se sentí vell, tornà al seu país. Comprà una caseta al seu poble i en ella hi visqué la resta de la seva vida. Com que no tenia feina a fer, cada dia feia festa: es vestia amb roba neta i s'asseïa al dintell de la porta, de cara al carrer per tal de poder veure passar les gallines, les ovelles, les dones, els homes, els nens, les mules, la marinada... De nit pujava al dormidor i es prostrava davant la capseta de sàndal que guardaven les cendres de la seva estimada. I els hi pregava llargs espais. De vegades acabava endormiscat, gronxat per un plor fi i dolç. I no es despertava fins que les gallines escatijnaven coquetes en els corral veïns admirades per l'aurora i per l'empenya del gall.

Una nit, sense adonar-se'n, escursà el res per un cap i per l'altre. Més aviat tenia ganes d'allitar-se. Va somniar molt, sobre tot en quan era capatàs d'una explotació de canya i els negres el perseguien amb punxeguts i llargs coltells. A la matinada es despertà del mal son amb una forta ardor al paidor. A l'endemà consultà a un metge de vila que li aconsellà unes pòlvores. Cada vegada que li venia el dolor agre al cos, se'n prenia una cullerada, i se sentia alleugerit. Però una altra nit, també de matinada, el va despertar un altre cop el coragre. S'alçà i se n'anà a buscar els polvors, però trobà que el pot era buit. L'ardor li augmentava ràpidament. ¿Què fer? Va provar amb una mica d'aigua. Res. Amb una mica de llet. Res. Amb una mica de pa. Res. Va buscar, va pensar, Res, no trobava cap remei. Desesperat, va tenir una idea. ¡Ja està! I la va dur a terme. I es sossegà. I se'n tornà al llit. I va dormir tranquil fins a vora el migdia.

Aquella tarda, tot prenent la fresca al portal, el cor li féu un bot: en aquell moment acabava de tenir consciència del que havia fet durant la nit: s'havia pres les cendres de la seva dona com una medicina. Des d'aquell dia no tornà a sentir mai més cap agror. Però també des d'aleshores no el deixà de punyir un cert sentiment de culpabilitat: el d'haver-se menjat la seva muller. I s'autoacusà d'antropòfag. Però a poc a poc se li aclarí l'ànima i arribà a comprendre amb molta llum que havia aconseguit la suprema meravella de l'amor: ser dos en una mateixa carn.

L. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPELADOS - MOQUETAS - CORTINAJES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Teléfono 39 02 08

CHOCOLATES JOLONCH

HOMENATGE AL POBLE CATALÀ

Damunt la silueta de la CATALUNYA ETRICTA, homes i dones dansen i canten donant-se les mans, i formen amb la Sarriana una corona de fe i d'amor a l'esperit de la terra i a la vocació treballadora d'aquest poble.

Acompanya el cant la remor simbòlica de les ones del Mare Nostrum.

L'Escut de la Casa Comtal de Barcelona, esdevingut el de tot Catalunya, rodejat pels escuts de les ciutats de Barcelona Girona, Lleida i Tarragona.

Porten corona de Príncep. Inicialment Catalunya fou un Principat.

Al peu, un del·lí símbol dels peixos que no podien passar pel nostre mar, si no duien pintades les quatre barres.

La Direcció d'aquesta col·lecció de medalles "Homenatge al Poble Català" ha estat encomanada a Manuel Bassa i Armengol, erudit historiadador especialitzat en heràldica, numismàtica i sigil·lografia, autor de diverses obres històriques. La realització ha estat a càrrec del mestre escultor en Joan Miró i Munné.

Tot comprador d'alguna de les medalles serà obsequiat amb un exemplar de l'obra de Manuel Bassa i Armengol "Origen de l'Escut Català".

Es pot adquirir la col·lecció també per subscripció (una medalla al mes).

OR 917/1000 - 22 QUIRATS
PLATA 1000/1000

Tamany:

Serie completa composta de 10 medalles de 6'5 grams cadascuna i 24 mm. de Ø, més la medalla central de 10 grams i 28 mm. de Ø.

Serie completa composta de 10 medalles de 10 grams cadascuna i 28 mm. de Ø, més la medalla central de 17 grams i 32 mm. de Ø.

Serie completa composta de 10 medalles de 17 grams cadascuna i 32 mm. de Ø, més la medalla central de 34 grams i 45 mm. de Ø.

Serie completa composta de 10 medalles de 34 grams cadascuna i 45 mm. de Ø, més la medalla central de 69 grams i 55 mm. de Ø.

Senyors NUMISART EUROPA, S. A.
Vía Augusta, 42-44 / tels. 217 29 03 - 217 13 42
Telex 51211 ENEA - BARCELONA-6

Els prego acceptin la meua subscripció per una col·lecció "HOMENATGE AL POBLE CATALÀ" composta de 10 medalles amb medalla central, que poden enviar-se'n en elegant estoig una cada mes a través del següent Banc o Caixa d'Estalvis .....

Nom ....., Cognoms .....

Carrer .....

Ciutat ....., Província .....

Signatura

PLATA ORO

10 Medalles φ 24 mm Ptes. 325 c. u. Ptes. 3.867 c. u.

Medalla Central φ 28 mm Ptes. 485 Ptes. 5.950

10 Medalles φ 28 mm Ptes. 485 c. u. Ptes. 5.950 c. u.

Medalla Central φ 32 mm Ptes. 585 Ptes. 10.115

10 Medalles φ 32 mm Ptes. 585 c. u. Ptes. 10.115 c. u.

Medalla Central φ 45 mm Ptes. 1.200 Ptes. 20.230

10 Medalles φ 45 mm Ptes. 1.200 c. u. Ptes. 20.230 c. u.

Medalla Central φ 55 mm Ptes. 2.500 Ptes. 41.055

El preu de les medalles d'or post oscilar segons la fluctuació internacional.

NUMISART EUROPA, S.A.

Vía Augusta, 42-44 - Tels. 217 29 03 - 217 13 42 - Telex 51211 ENEA
Barcelona-6

CHOCOLATES JOLONCH

PARLEM-NE

Un agramuntí reconstruí l'ermita de Refet

El dia 1 de maig d'aquest any vàrem anar a l'aplec de la Mare de Déu de Refet, una vegada arribat i fent una mica el xafarder donant el tomb per allí ens trobàrem amb el Director principal de l'Ermita, el Sr. Pijuan, i ell després d'ensenyar-nos tot l'edifici, que està actualment en obres, vam sortir a parlar del nostre poble, Agramunt. Aquell bon senyor amb tota la seva amabilitat em diu: «Precisament tenim un llibre que parla d'Agramunt i d'uns fets protagonitzats per un tal senyor Farràs de la vostra Vila». Jo desseguida i sense deixar-lo acabar de dir, li pregunto on és aquell llibre. Ell m'ensenyà una taula a baix al pati i em diu que aquest llibre val la quantitat de quinze pessetes, que són com un donatiu per la restauració de la Capella. «Deuen tenir molts quartos, ja que veig que fan moltes obres» li dic jo. I ell em respon, tot rient: «Nosaltres som al revés de tothom, la gent fan obres quan tenen quartos i nosaltres les fem quan estem pelats, perquè comíem en els donatius». Li dic que és una bona veritat.

Vaig comprar el llibret que és una història del Santuari de la Mare de Déu de Refet, a Seró, escrita pel P. Josep Pijuan i editada aquest any 1975. Un capítol explica el fet que tingué un Farràs per protagonista, fa cosa de dos segles i m'ha semblat interessant transcriure'l al peu de la lletra. Diu així:

«A l'arxiu de la rectoria de Seró hi havia un document que feia referència a la construcció de l'Ermita actual en 1765. El document va desaparèixer en 1936 però encara viu un testimoni: el senyor Amadeu Farràs, de 72 anys d'edat, casat i amb fills, veí d'Agramunt. Diu el senyor Amadeu Farràs, que el seu pare, Ramon, mort als 60 anys el 1925, contava que havia sentit explicar al seu besavi Josep aquesta història. Un fill solter de la família Farràs, anant pel camí de Donzell amb una colla de joves, va fer burla de la imatge de la Mare de Déu que es venerava en una Capella prop del camí. Al poc temps es va posar greument malalt de les cames, de manera que es movia amb molta dificultat. Els seus companys atribuïren la malaltia a un càstig per la seva irreverència, i li cantaven, burlant-se'n, aquesta estrofa: «Farràs, Farràs de las flores, que t'has burlat d'un Sant i has quedat amb les cames tortes». Entre els companys era conegut pel «Farràs de las flores», perquè duia sempre flors entre cabell i orella.

La malaltia, que es feia llarga i incurable, el feu reflexionar, i va prometre que si es curava aniria a peu a Roma per demanar perdó, i en reparació de la seva irreverència, construiria una Capella nova a la Mare de Déu de Refet.

La malaltia va curar, de manera que el malalt pogué anar a peu a Roma, com havia promès, amb la sola companyia d'un gos. Com a record de la seva peregrinació va portar la imatge d'un Sant Crist. I diu el senyor Amadeu Farràs que aquesta imatge es conservava a casa amb gran veneració fins l'any 1936, que fou destruïda pels revolucionaris.

I el solter de Casa Farràs va complir també la seva promesa de construir la nova església de Refet: efectivament el Sr. Amadeu Farràs recorda com l'any 1911, amb dos germanets més i el pare i la mare, anaren, com en altres ocasions, a celebrar l'aplec del dilluns de Pasqua a Refet. En aquella ocasió, el seu pare, parlant amb el Sr. Rector de Seró, que allavors era mossèn Pere Rosell, li recordava el dret que tenia de ser ermità de Refet.

—Com vos dieu —li preguntà el senyor Rector.

—Ramon Farràs, d'Agramunt.

—Teniu raó —li contestà el senyor Rector—; a la Rectoria hi ha un document que ho acredita, que els descendents de la família Farràs tenen el dret de ser ermitans de Refet, per haver construït la Capella de la Mare de Déu un dels ascendents de la família.»

Amadeu AMIGO PLA

Del meu recull,

Elogi merescut

Al meu nebot Pepe Marquilles
«Farré de Tall».

Plantat davant de l'enclusa
contemplant ferro roent,
veure que no admet excusa
si el treball es deficiënt.

Fa amb el ferro filigranes,
són d'artista consumat,
quan les veig em vénen ganes
d'adquirir-les d'un plegat.

Pepe, ves fent ta via,
posa en la feina, ton esperit;
fins avui honres la Vila
amb treball tan exquisit.

Ves fent portes i baranes,
i també algun llum de peu,
fes candelabros i imatges
escampant-les a bon preu.

Si el ferro que tu forges
es joguet a davant teu,
pensa que si no fas forces
és que va guiant-te Déu.

Josep SOLDEVILA

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

Antonio Montané Farré

Maderas del País y de Importación
Aserradero Mecánico en Las Bordas

Calle Piedad, 25

Teléfono 21

BOSOST (Valle de Arán)

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Agosto, adoptaron los siguientes acuerdos:

RECAUDACION ARBITRIOS MUNICIPALES.

Encargar del Servicio de Recaudación por el sistema de gestión directa, con carácter provisional, a D. Alberto R. Massot Pellisé.

EXCEDENCIA PEON Sr. CASTILLO.

Conceder la excedencia voluntaria por un año con efectos desde el 1.º de Septiembre, al peón D. Cayetano Castillo Fernández.

ABANDERADO FIESTA MAYOR

Designar portador del histórico Pendón del Somatén, para la próxima Fiesta Mayor, a Don Jaime Ramón Caballol.

GUARDERIAS INFANTILES.

Dejar pendiente de resolución, previo posterior estudio, el Plan Provincial de Guarderías Infantiles.

SEMAFOROS DE INTERMITENCIA.

Instalación de dos semáforos de intermitencia en la calle Angel Guimerá.

LICENCIAS DE OBRAS.

A D.ª Nieves Badia Arquè, la construcción de una vivienda en calle Estudios Viejos.

A D. Celestino Caballol Baró, obras interiores casa calle Estudios Viejos, 17

A D. Jaime Barrera Solé, obras interiores en casa Plaza Generalísimo, 14

A D. Jerónimo Valls Segura, construcción de un piso en la segunda planta en casa Carretera de Tárrega.

A D.ª Isabel Gasull Solé, obras interiores casa calle Castillo, 31

A D. Francisco Salmérón Bravo, rebajar bordillo acera, calle Merced, frente puerta garage.

A D. José Farreny Jové, construir valla en patio Arrabal San Francisco.

A D. Maximino Saiz Tercero, construcción vivienda en desván casa en calle Instituto.

A D. Manuel Mayoral Alavedra, construcción de un edificio de 24 viviendas en Carretera de Tárrega.

A D. Ramón Granés Vila, cercar un patio en calle Arrabal de Puigvert.

AD. Ramón Cornellana Sellart, obras interiores en casa calle Hermandad.

A D. Antonio Coma Vilalta, obras interiores en casa calle Castillo.

A D. Guillermo Espinosa Mellado, construir una terraza en casa calle Capilla.

A D. Marcelino Freixes Besora, obras interiores casa en Avda. Mariano Jolonch.

A D. Federico Miralles Martí, ampliar cubierto corral calle Ntra Sra. del Socós

A D. Jorge Bertrán Paris, rehacer acera frente casa y conectar canaleras desagüe.

APERTURA ESTABLECIMIENTOS.

A Caja de Crédito para la Vivienda, una oficina de Servicios Bancarios en Avda. J. Mestres, 7

A D. Juan Jové Sala, un taller destinado a cerrajería en calle Circunvalación.

TOMAS DE AGUA.

A D. Ramón Romeu Folguera, en calle Sió; D. Ramón Figuera Farré, en la Urbanización «Verge del Socós»

CUENTA DE CAUDALES.

Aprobar la correspondiente al segundo trimestre del año actual.

EXPEDIENTE DE ACTIVIDADES.

Informar en sentido favorable el incoado a petición de D. Calixto Areny Fontana, de Montclar.

CUENTAS Y FACTURAS.

Se aprobaron varias por un importe total de 426.359 Pts.

¡ATENCIÓN SEÑORA!
*Guarde limpia su ropa,
 es mejor y está preparada
 para cuando la necesite.*
Es un consejo de

Tintorería
salas

Sió, 29 AGRAMUNT